

IV. Ea enim satis sunt discriminata per sacras literas & sanam rationem, qua de re suo loco dicemus. Cumque præterea ex errore isto tot absurda oriantur, veritatis criteria subruantur, voluntati perceptio tribuatur, merito suas sibi res habere jubemus eos, qui ita sentiunt. Nati sunt ceterum ex errore hætenus refutato alii, ille præsertim, *solam nos voluntatem in errorem injicere*, qui semper placuit Cartesianis, & a Malebranchio est defensus, nec non ab E. Saurino *L. de Jur. Conscient. P. IV. Sect. I.* nec non alter ille, *fidem in solidum ad voluntatem pertinere*, quem Thomafius & Norrius *l. c. p. 95.* propugnarunt, quemque Spinofæ ad palatum fuisse, ejus scripta eloquuntur. *Vid. Relat. Theol. Antiquo - nove A. 1703. pag. 668.*

PRÆNOTIO III.

Proxime hinc subnascitur error iste, hæresin esse in sola voluntate, cui opposita sit Prænotio, *errorem & hæresin sedem obtinere in intellectu, operari etiam in voluntate.* Prius vero istud multo Indifferentistarum studio est propugnatum, potissimum ab Acontio, C. Thomafio, *in Prefat. ad Poiret. in Confessione, &c.* & Auctore *Tractatus, Anmerckungen über die Streitigkeiten wegen Arnolds Ketzer - Historie, cap. II. pag. 352. 354.* Atque hi, præterquam, quod ad præjudicium hætenus refutatum recurrunt, ob-

jici-